

Nagyboldogasszony

Bevezető

Örvendezzünk mindnyájan az Úrban,
Nagyboldogasszonyt ünnepeelve,
Akinek mennybevételén
Ujjonganak az angyalok,
És magasztalják Isten Fiát.

E szavakkal szólít fel bennünket örvendezésre a mai liturgia kezdőéneke. Hogy Máriát tisztelő hívő lelkek mindnyájan tiszta szívvel örvendezhessünk, vizsgáljuk meg lelkiismeretünket, és bánjuk meg Mária-tiszteletünk lanygulását.

Evangelium után

Egy jó édesanyáról nem lehet megfeledkeznünk. Életünk benne és általa érkezett a létezés partjára. Hálas szeretetünk éppen ezért öröklakást biztosít neki emlékezetünk házában. Nincs tehát semmi túlzás abban, ha Szent Ágostonnal valljuk: „Mindent az édesanyámnak köszönhetek.”

Mivel az anyaságnak ilyen nagy szerepe van egyéni és közösségi életünkben, joggal mondhatjuk: Egy anyátlan világban élni annyi, mint halottas ágyon várni a véget. Nem véletlen tehát, hogy Isten egy édesanya ölelő karjával sietett az emberiség megmentésére. Ere kapott meghívást a Boldogságos Szűz Mária. Amint az ő boldogsága, épp úgy az emberiségé is, lényegében az anyaság ölében született meg.

Sajnos mi, emberek, ezt nem látjuk világosan, és ennek következtében hálánkkal is adósak maradunk. Csak az Isten olyan hatalmas, hogy kellőképpen megjutalmazza a hűsége

anyai szolgálatot. Ezt tette Máriával is, amikor élete végén testestől – lelkestől megdicsőítette és fölvette az örök élet országába.

Kérdezhetné valaki: Vajon Mária mennybemenetelének mi a jelentősége az egyszerű hívők számára? Talán csak annyi, hogy örvendezünk az életet lezáró dicsőségnek?

Hogy ezt az eseményt megfelelően értékeljük, gondoljunk az evangélium azon beszámolójára, amikor Jézus prédikál, és az emberek lelkesen hallgatják szavait. Mikor szünetet tart, az egyik asszony felkiált: „Boldog a méh, amely kihordott, és az emlő, amelyet szoptál...” Jézus nem hagyja válasz nélkül a közbeszólót, és kijelenti: „Hát még milyen boldogok azok, akik hallgatják Isten szavát, és hűségesek maradnak hozzá...”

Nem kétséges, hogy ez a figyelmeztetés nekünk is szól, akik Jézus szavait hallgatva, anyai és testvéri viszonyba kerülünk vele. Igaz, hogy mi nem számíthatunk életünk olyan befejezésére, amelyben Mária részesült. Ha azonban hallgatjuk, megtartjuk, hűségesek leszünk az evangélium tanításához, akkor bennünk is kialakul az az Isten-ország, ami záloga saját mennybejutásunknak.

Az idő mindig rövid, mert vége van. Határos az örökkévalósággal, amelybe mi is átléphetünk, ha Máriához hasonlóan, az Úr alázatos szolgálólányaként teljesítjük szolgálatunkat.

Amen.

F. F.